

РЕШЕНИЕ

№ 3893

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **11571** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма] и [фирма], против заповед № РД 09-656 от 12.10.2012г. на кмета на Столична община с която е отменена Заповед № РД 09-3876/7.10.2008г. на кмета на СО за обявяване резултатите и класиране участниците в конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, открит със Заповед № РД 05-3320 от 6.08.2008г. на кмета на СО и е прекратен конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, открит със Заповед № РД 05-3320 от 6.08.2008г на кмета на СО.

Жалбоподателите навеждат доводи за нищожност и незаконосъобразност на оспорената заповед, поради особени съществени нарушения на чл.26 от Наредба № 2 от 15 март 2002 г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси и чл.40 от ЗОП, като излагат подробни мотиви за неприложимост на ЗОП. Представят писмена защита в която доразвиват съображенията си. Претендират разности.

Ответникът по жалбата – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна.Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП редовно уведомени не изпращат представител и не вземат становище

по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните съобразно чл.235 от ГПК вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 610 от 28.06.2007г. Столичният общински съвет е възложил на Кмета на СО да организира и проведе конкурси за избор на изпълнители на обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии от транспортната схема на СО.

В изпълнение на цитираното Решение № 610 на СОС и делегираните му правомощия Кметът на СО е издал Заповед № РД -09-05-3320 / 6.08.2008г. с която е обявил конкурси за „Обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии от общинската транспортната схема на СО, с утвърдени маршрути и разписания, групирани в три пакета (конкурса), между които е процесния пакет № 1.

Със Заповед № РД 09-3876/ 7.10.2008г. на кмета на СО са обявявани резултатите и класираните участниците в конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, открит със Заповед № РД 05-3320 от 6.08.2008г. на кмета на СО, а именно на първо място е класиран жалбоподателят [фирма], като е определен за изпълнител по пакет № 1.

На 12.10.2012г кметът на СО издава обжалваната заповед № РД 09-656 с която е отменена Заповед № РД 09-3876/ 7.10.2008г. на кмета на СО за обявяване резултатите и класиране участниците в конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, открит със Заповед № РД 05-3320 от 6.08.2008г. на кмета на СО и е прекратен конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, открит със Заповед № РД 05-3320 от 6.08.2008г на кмета на СО.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от активно легитимирани лица, имащи правен интерес да оспорят процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт. Правният интерес на [фирма] (съществувало към 2008г. като О.) се обосновава с факта на класиран на първо място кандидат по пакет № 1, а правният интерес на [фирма] да оспорва процесната заповед произтича от това, че като дружество образувано чрез отделяне на 11.03.2011г от М. [фирма], част от правата и задълженията на праводателя му ([фирма]) са преминали в патримониума му, в т.ч. и правата от проведения конкурс, респ. правото да сключи договор със СО въз основа на заповедта № РД 09-3876/ 7.10.2008г. на кмета на СО.

Преди всичко съдебният състав намира за необходимо да отбележи, че въпреки , че оспорената заповед съдържа два диспозитива, то те се намират във взаимовръзка и обусловеност и следва да се разглеждат като единство, именно поради това, че мотивите за отмяна на Заповед № РД 09-3876/ 7.10.2008г. на кмета на СО за обявяване резултатите и класиране участниците в конкурса за възлагане обществен превоз на пътници по основни градски автобусни линии включени в пакет № 1, произтичат от желанието конкурса да бъде прекратен.

Основният въпрос с правно значение в случая се свежда до това дали оспорения акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност да прекрати конкурсната процедура, тоест за преценка действителността на оспорения административен акт е от значение в какъв обем са делегираните права на кмета на общината. В Глава втора на специалния нормативен акт – Наредба №2/2002 г. на МТ правомощията на двата административни органа – общински съвет и кмет, са ясно очертани при разграничаване на самостоятелните им функции, права и задължения, в който смисъл е и постоянната съдебна практика. С разпоредбата на чл.17, ал.3 от цитираната наредба е предвидено, че ОбС делегира изпълнението на своите функции по провеждане на конкурса на кмета. За да постанови валиден властнически акт, административният орган с делегирани правомощия следва да издаде акт в рамките на това специално овластяване. В случая ОбС не е предоставил на кмета правомощие да издаде друг акт за завършек на процедура по възлагане обществен превоз освен нормативно вменения му по чл.26, ал.1 от Наредба №2 от 15 март 2002 г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси. Граматическото тълкуване на цитираната норма на чл.17, ал.3 от наредбата и изразената воля по т.1 от Решение №610 на СОС не дава основание да се приеме, че „провеждане на конкурса” включва и право за прекратяване на процедурата. Оспорената заповед е постановена в конкурсна процедура за възлагане на обществен превоз, която се урежда от специалните разпоредби на Наредба № 2 от 15.03.2002 г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси и леки автомобили. Съобразно цитираната по-горе разпоредба на чл. 17, ал. 3 от Наредба № 2/15.03.2002 г. общинският съвет взема решение за възлагане на превозите и делегира изпълнението на своите функции относно провеждането на конкурса на кмета. При тази изрична разпоредба следва извода, че кметът на общината не разполага с нормативно регламентирана компетентност по реда и условията за провеждане на конкурсната процедура. В тази процедура неговата компетентност е производна и произтича от решението на общинския съвет. (Р № 12561 ОТ 26.10.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 4738/2009 Г., IV ОТД. НА ВАС). Доколкото приложимата Наредба № 2/15.03.2002 г. не урежда изрично хипотези при които се прекратява конкурсната процедура, то не може да се приеме, че при общата формулировка на т. 1 от решението на Столичния общинския съвет на кмета са делегирани функции във връзка с прекратяване на конкурсната процедура. Този извод се налага и с оглед разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от Наредба № 2/15.03.2002 г. Съобразно този текст когато се яви само един кандидат и той не отговаря на предварително обявените условия, се обявява нов конкурс. Дори и в тази хипотеза не е предвидена възможност за постановяване на акт за прекратяване на процедурата, а се обявява нов конкурс което може да стане само с решение на общинския съвет. Кметът е овластен да издаде единствено заповед с която класира участниците и определя изпълнител на обществения превоз, с който сключва договор за възлагане на обществения превоз (чл.26 от Наредба № 2). Краен акт в конкурсната процедура с друго съдържание кмета на общината няма компетентност да издаде. Административните актове могат да се издават само в границите на предоставената на административния орган компетентност и съобразно с целите, за които тя му е предоставена. Компетентността на административния орган, издал оспорената заповед е ограничена в рамките на делегираните му функции. Акт за прекратяване на

конкурсната процедура може да бъде издаден само от общинския съвет при осъществяване на общата му компетентност по чл. 17, ал. 1 от Наредба № 2/15.03.2002 г.

При изложените по-горе правни доводи и аргументи и при преценка на критериите по чл. 146 от АПК, съдът намира, че оспорената заповед е издадена без надлежна материална компетентност, което сочи на нищожност.(В. Р №612/14.01.09 г. ВАС, IV о. по ад.д.№9538/08 г. , Р № 12561 от 26.10.2009 г. по адм. д. № 4738/2009 Г., IV отд. на ВАС)

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и по арг. от чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателите следва да се присъдят направените разноски в размер на по 50 лв. за всеки от тях представляващи заплатена държавна такса..

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 39-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на заповед № РД 09-656 от 12.10.2012г. на Кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата от 50 / петдесет/ лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата от 50 / петдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните на осн. чл.138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: